

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

מב.

עין משפט נר מצוה

ק"ו א מ"י פ"ב מהל' שגגות הלכה י'
 ק"ה ב ג מ"י פ"ו
 תולדות לולב הל' ט סמג ששן מד:
 ק"ט ד מ"י שם הלכה י'
 סמג שם טו"ע:
 א"ח ס"י מרנא פ"ו:
 קב ה ו מ"י פ"ו מהל' לולב הלכה כה סמג עשין עד טו"ע א"ח ס"י מרנא:
 קבא ז מ"י שם הלכה יט סמג שם טו"ע:
 א"ח ס"י מרנא:
 קבב ח מ"י פ"ב מהל' לולב הלכה ט סמג עשין טו טו"ע א"ח ס"י מרנא:
 קבג ט מ"י פ"ד מהל' מפילין הלכה יג סמג עשין כ טו"ע א"ח ס"י מרנא:
 קבד י כ מ"י פ"א מהל' פ"ח הלכה ו סמג עשין יב טו"ע א"ח ס"י מרנא:
 קבה ל מ"י פ"ו מהל' אלוט הטומאות הלכה י:
 קבז מ מ"י פ"ב מהל' תרומות הל' כב:

רבינו חננאל (המשך)
 והייחוס ארמז אשה לטלטלו, קמ"ל אפי' אשה ומותר לטלטלו, וכל שכן איש, ומחזורו למים בשבת ולא גורוין משום הירושלמי וירושלמי שני מטלטלין עצי בשמים להריח בהן לחולה בשבת. רבנן דקריי ארמז, ערבא חותר להניח לחולה בשבת. ר' יהודה אומר, בשבת מחזירין ביום [טוב] מוסיפין במורה מחליפין. יש מי שאומר, מחזירין ומוסיפין ומחליפין הכל במים. יש מי שאומר, ומחליפין ומוסיפין בהרס והוא, ומסבירא כמאן דאמר במים, דהא מחזירין ומוסיפין ומחליפין קתני, היבא דמחזירין בשבת, חמין קתני דמוסיפין ביום טוב וחמין קתני דמחליפין במורה. ואמאי אקין מוסיפין מים בשבת, משום דגראא כמשקא ורעים בשבת. פ"סא, כל קטן היודע לגעע בלולב חיובי, היודע להחטוף בביצית חיובי, היודע לשמור תפילין אביו לוקח לו תפילין, היודע לדבר אביו מלמדו תורה זוה לנו וגו' ופוסק הראשון מקריי שמע, היודע לשמור ידיו אוכלין על גבי ידיו טהרות, היודע לשמור גופו אוכל על גבי גופו טהרות, כיצד בורקין אותו, וכו' (ו) מחליפין אותו ומסורין לו חולין לשם תרומה, וראוי, היודע ברשות היחיד ספיקו טמא ברשות הרבים ספיקו טהור, יודע לפרוש את כפיו חולקין לו תרומה בנדרת.

אמר אב"י כשהפכו מדאיתרין לשנויי הכי משמע דסבירא ליה דמנא * אינן זריכות כוונה דהא קאי אמוניא לרשות הרבים והתם אין שייך מתכוין לזאת כל כמה דלא צריך ועוד דאירי בהולך אכל בקי ללמוד ותימה דבסוף ראוהו ז"ד (ר"ה ד' כח):
 דאמר רבא מנא חזון אינן זריכות כוונה קא מוהיב ליה אב"י עובא ושמה אב"י קיבלה מיניה: **עולת העוף שנמצאת בין אנפיים**, למאי דאמר' בשליה אלו דברים (פסחים ד' עב):
 דלא פטר רבי יוסי ז' לולב אלא משום דזמנו בהול ריך לומר דהאי נמי זמנו בהול כפי שלל טבא טמא ליה נומר: **מהו דתימא התם הוא דמעה בדבר מצוה ועבד מצוה אב"י** הכא מעה בדבר מצוה ולא עשה מצוה אימא לא קא משמע ע"י פלוגתא היא דפסחים פרק אלו דברים (סג) דמחייב התם דנתחלף לו שפוד של נומר בשפוד של עלי ואלוה ורית ספרים דגרסי מהו דתימא הני מילי מנא דרמי עליה אכל מנא דלא רמי עליה אימא לא כלומר לולב דלא סגי ליה ללא שקיל דאי אפשר על ידי אחרים אכל טמאת אפטר שיאללנה אחר:

שאינו מבוקר בהלכותו, ואפי' מנא תס משום דטעון זיקור ד' ימים קודם שמיטה דכפיק מי שהיה טמא (סג דף לו) יליף לה מפסח בגמרא שזה: **היודע לישאל ברשות היחיד פרוק**, אכל אינו יודע לישאל אפילו ברשות היחיד ספקו טהור כדלרשין צטוה פרק כ"ט (ד' כח): **היודע לפרוס בפיווח וקולותיו** ומהבבית הגרנות, מקמי הכא אין חולקין לו בגורן אכל משגרין לו לזיתא אם יודע לשומרה צטורה וכן לזיתא אכל דנושאין על האנוסה צימנות (ג' ט: וסג) עשרה אין חולקין להן תרומה צבית הגרנות וקא חשיב חרש שוטה וקטן וקטני ספ"א משגרין להן צביתא וצבית הגרנות אין חולקין לו שבזיון תרומה היא שאין כל רואיו צקיאין צו שידע לשומרה צטורה אכל לצימו משגרין לו בהקיאין צו (טו) שידע לפרוס כפיו ופוסק לצבור הכל יודעין שהציא שמי שערות שאין קטן פורס את כפיו כדמתן במגילה (דף כד) כך פ"י בקונ' ולא משמע הכי אלא בקטן ממש איירי דומיא דהיודע לדבר אב"י מלמדו תורה והיודע לשחוט וכן כולהו אחרניי והא דאמר דנושאין על האנוסה (יצמות דף ט: וסג) דאין חולקין תרומה

רבי יוסי אומר **השוטף את התמיד שאינו מבוקר נהלכתו מן המומין בשבת חייב חטאת**. משום שמיטה בשבת שאינה של מנא ואינה דוחה אלא טעה דבדבר מנא ולא עשה מנא חייב שהרי טרוד זה במנא שהיה רואה לשחוט תמיד של שבת וכסבור שהוא מבוקר: **להכשירן לו גרסינן: מלשכה שאינו מבוקרין**, דאין זה טועה דבדבר מנא שצטללים שבלשכה זו אינו טרוד שאין עומדין להקריבה להיות חרד עליהם מתי יקרבו ואף חרדת זמן התמיד לא שייכא הכא שקרוב למויד הוא ולא דק בלשכות להצדיק מאיזו יציא: **מתנ"י מקבלת אשה מיד צנה ובעלה**, את לולבין ולא אמרינן קמטלטל מדיי דלא חזי: **מחזירין למים**, שלא יכמוס: **שצבית מחזירין**, שהרי מכאן נטלוס היום אכל לא מוסיפין מים כ"ש שאין מחליפין המים לשפוך את אלו ולתת אחרים זונן מהני דטרס לתקוין מנא: **כמועד מחליפין**, בחולו של מועד מנא להחליף: **גב' אימא לא**, דלגנא איכא איסור טלטול: **קא משמע לן**, כיון דראוי לנטיילת אנשים תורת כלי עליו ומותר בטלטול לכל: **חייב זולב**, לחנוכו מדבריהם: **לשמור פטילין**, שלא יכנוס בהן לזית הכסא: **היודע לשמור גופו**, ומתואמת מגע ומשא וזהל: **אוכלין על גופו טהרות**, על גופו טהרות אין חוששין להם. אכל לא על ידיו אם נגע בזבדי טהרות חוששין להם שיש יודע לשמור גופו ואין יודע לשמור רגליו מותרים סתם ידים שגורו עליהם להיות שניות אלא אם כן יודע לשמורם אכל היודע לשמור את ידיו משנטלם אינו נוגע בשום דבר ספק א"כ בספק"ה הממנא את הידים ואם לא נזהר וצא ליגע צטורות נוטל ידיו: **אוכלין על ידיו טהרות**, שנגעו ידיו בהם: **והיודע לישאל**, שאם שאלין אותו נגעת צטומאה זו יודע להשיב הן או לאו אינו יודע: **ברשות הרבים ספיקו טהור**, אם שאלוהו ואמר איני יודע: **ברשות היחיד ספיקו טמא**, הכי גמירי לה הלכתא מטובה כדאמרין דמסכת סוטה (דף כח) ומכאן אתה דן לשך כו': **היודע לפרוס פניו**, כשהוא כהן: **חולקין לו תרומה צבית הגרנות**, ומקמי הכי אין חולקין לו בגורן אכל משגרין לו לזיתא אם יודע לשומרה דהכי תניא בגמרא דנושאין על האנוסה צימנות (דף ט: וסג) עשרה אין חולקין להם תרומה צבית הגרנות אכל חולקין להם שבזיון תרומה הוא שאין כל רואיו יודעים צו שהוא צקי לשומרה אכל לזיתא משגרין להם הצקיאים ומכירין בהם ומשיודע לפרוס כפיו ופוסק לצבור הכל יודעים שהציא שמי שערות שאין קטן פורס כפיו כדאמרין במגילה (דף כד) הלכך חולקין לו: **היודע**

לא שנו. דפטור אלא שלא יא יד חובת נטיילה קודם שהוליא דהשתא טרוד במנא וטעה דבדבר מנא אכל יא צו קודם שהוליא תו לא טעה דבדבר מנא הוא ולא טרוד מהשתא במנא לעשותה: **ה"ג הא מדאגביה נפיק ציה אמר אב"י כשהפכו**, הכי קשיא ליה ה"ד לא יא צו ה"ה לא הוליא אלא"כ הגביו ומדאגביה נפק ציה ידי חובת לקיחה וקתני פטור אמר אב"י כשהפכו כשהגביו הפך העליון למטה והאגד למעלה ואמרין לקטנין אין יואלין צהן אלא דרך גדילתן: **דרך כבוד**, כגון צסודר שכוך ידיו צסודר כדאמרן לעיל (ד' לו): **ודרך צוין**, כגון צקערה: **אומר היה רבי יוסי עולת העוף שנמצאת בין אנפיים**, נראה צעניי דהאי צין אנפיים אינו אלא לשון עפות. עולת העוף שנמצאת בין עפות המלוקים למטאת המפרכסין אכל המוצח שפעמים שהן נעשין על קרן אחת כדמתן בשמיטת קדשים (וצמים ד' סג). טמאת העוף היטה נעשית על קרן מערבית דרומית ושלשה דברים היטה אותה הקרן משמשת מלמטה וג' מלמעלה מלמטה טמאת העוף והגשות ושירי הדס ומלמעלה ניסוך המים והיין ועולת העוף כשהיא צבה צמורה שיעקר מקום עולת העוף צקן דרומית מזרחית וכשהיו הכניס רבים עומדים ומולקים עולת העוף צמורה צאים למערב ועשיתם על צקן טמאת העוף אלא ששעית למעלה ממנו הסקלא והטמאת למטה: **וכסבור**, הכהן טמאת העוף היא: **ואלנה**, ונמצא שמעל צקדישי שמים צשוגג: **פטור**, מקרבן מעילה הואיל דעם הטמאת נמצאת ואכילתה מנא דכתיב (שמות כט) ואכלו אותם אשר כפר צזה הוה ליה טועה צדבר מנא ופטור: **היינו דך**, למנה ליה לרצ הונא למימר פשיטא דממנתי שמעי' ליה: **מהו דסימא**, צמנתי הוא דפטור משום דטעה צדבר מנא וסוף סוף עשה מנא שנטל הלולב צצוהא זו אכל הכא לא עשה מנא צצחילתה אם עולת העוף היא: **קא משמע לן**, רצ הונא דשמעי קא מרביה דלא שני לרבי יוסי צין טעה צדבר מנא ועשה מנא לטעה צדבר מנא ולא עשה מנא: הכי גרסינן

רבי יוסי אומר השוטף את התמיד שאינו מבוקר נהלכתו מן המומין בשבת חייב חטאת. משום שמיטה בשבת שאינה של מנא ואינה דוחה אלא טעה דבדבר מנא ולא עשה מנא חייב שהרי טרוד זה במנא שהיה רואה לשחוט תמיד של שבת וכסבור שהוא מבוקר: להכשירן לו גרסינן: מלשכה שאינו מבוקרין, דאין זה טועה דבדבר מנא שצטללים שבלשכה זו אינו טרוד שאין עומדין להקריבה להיות חרד עליהם מתי יקרבו ואף חרדת זמן התמיד לא שייכא הכא שקרוב למויד הוא ולא דק בלשכות להצדיק מאיזו יציא: מתנ"י מקבלת אשה מיד צנה ובעלה, את לולבין ולא אמרינן קמטלטל מדיי דלא חזי: מחזירין למים, שלא יכמוס: שצבית מחזירין, שהרי מכאן נטלוס היום אכל לא מוסיפין מים כ"ש שאין מחליפין המים לשפוך את אלו ולתת אחרים זונן מהני דטרס לתקוין מנא: כמועד מחליפין, בחולו של מועד מנא להחליף: גב' אימא לא, דלגנא איכא איסור טלטול: קא משמע לן, כיון דראוי לנטיילת אנשים תורת כלי עליו ומותר בטלטול לכל: חייב זולב, לחנוכו מדבריהם: לשמור פטילין, שלא יכנוס בהן לזית הכסא: היודע לשמור גופו, ומתואמת מגע ומשא וזהל: אוכלין על גופו טהרות, על גופו טהרות אין חוששין להם. אכל לא על ידיו אם נגע בזבדי טהרות חוששין להם שיש יודע לשמור גופו ואין יודע לשמור רגליו מותרים סתם ידים שגורו עליהם להיות שניות אלא אם כן יודע לשמורם אכל היודע לשמור את ידיו משנטלם אינו נוגע בשום דבר ספק א"כ בספק"ה הממנא את הידים ואם לא נזהר וצא ליגע צטורות נוטל ידיו: אוכלין על ידיו טהרות, שנגעו ידיו בהם: והיודע לישאל, שאם שאלין אותו נגעת צטומאה זו יודע להשיב הן או לאו אינו יודע: ברשות הרבים ספיקו טהור, אם שאלוהו ואמר איני יודע: ברשות היחיד ספיקו טמא, הכי גמירי לה הלכתא מטובה כדאמרין דמסכת סוטה (דף כח) ומכאן אתה דן לשך כו': היודע לפרוס פניו, כשהוא כהן: חולקין לו תרומה צבית הגרנות, ומקמי הכי אין חולקין לו בגורן אכל משגרין לו לזיתא אם יודע לשומרה דהכי תניא בגמרא דנושאין על האנוסה צימנות (דף ט: וסג) עשרה אין חולקין להם תרומה צבית הגרנות אכל חולקין להם שבזיון תרומה הוא שאין כל רואיו יודעים צו שהוא צקי לשומרה אכל לזיתא משגרין להם הצקיאים ומכירין בהם ומשיודע לפרוס כפיו ופוסק לצבור הכל יודעים שהציא שמי שערות שאין קטן פורס כפיו כדאמרין במגילה (דף כד) הלכך חולקין לו: היודע

לא שנו. דפטור אלא שלא יא יד חובת נטיילה קודם שהוליא דהשתא טרוד במנא וטעה דבדבר מנא אכל יא צו קודם שהוליא תו לא טעה דבדבר מנא הוא ולא טרוד מהשתא במנא לעשותה: ה"ג הא מדאגביה נפיק ציה אמר אב"י כשהפכו, הכי קשיא ליה ה"ד לא יא צו ה"ה לא הוליא אלא"כ הגביו ומדאגביה נפק ציה ידי חובת לקיחה וקתני פטור אמר אב"י כשהפכו כשהגביו הפך העליון למטה והאגד למעלה ואמרין לקטנין אין יואלין צהן אלא דרך גדילתן: דרך כבוד, כגון צסודר שכוך ידיו צסודר כדאמרן לעיל (ד' לו): ודרך צוין, כגון צקערה: אומר היה רבי יוסי עולת העוף שנמצאת בין אנפיים, נראה צעניי דהאי צין אנפיים אינו אלא לשון עפות. עולת העוף שנמצאת בין עפות המלוקים למטאת המפרכסין אכל המוצח שפעמים שהן נעשין על קרן אחת כדמתן בשמיטת קדשים (וצמים ד' סג). טמאת העוף היטה נעשית על קרן מערבית דרומית ושלשה דברים היטה אותה הקרן משמשת מלמטה וג' מלמעלה מלמטה טמאת העוף והגשות ושירי הדס ומלמעלה ניסוך המים והיין ועולת העוף כשהיא צבה צמורה שיעקר מקום עולת העוף צקן דרומית מזרחית וכשהיו הכניס רבים עומדים ומולקים עולת העוף צמורה צאים למערב ועשיתם על צקן טמאת העוף אלא ששעית למעלה ממנו הסקלא והטמאת למטה: וכסבור, הכהן טמאת העוף היא: ואלנה, ונמצא שמעל צקדישי שמים צשוגג: פטור, מקרבן מעילה הואיל דעם הטמאת נמצאת ואכילתה מנא דכתיב (שמות כט) ואכלו אותם אשר כפר צזה הוה ליה טועה צדבר מנא ופטור: היינו דך, למנה ליה לרצ הונא למימר פשיטא דממנתי שמעי' ליה: מהו דסימא, צמנתי הוא דפטור משום דטעה צדבר מנא וסוף סוף עשה מנא שנטל הלולב צצוהא זו אכל הכא לא עשה מנא צצחילתה אם עולת העוף היא: קא משמע לן, רצ הונא דשמעי קא מרביה דלא שני לרבי יוסי צין טעה צדבר מנא ועשה מנא לטעה צדבר מנא ולא עשה מנא: הכי גרסינן

רבינו חננאל
 לא שנו שפטור אלא שלא יא צו קודם, שנמצא מוטיאו עשירי לצאת בו, ולפיכך פטור. אבל יא צו בו חייב חטאת. ואוקמה אב"י כשהפך הלולב בשמאל ואתרוג בתימן. ורבא אמר כשהוציא ככלי, דכי האי גונא לא נפק ביה בהבחתו, כי דרך צוין הוא. והא דאמר רבא בשמעתא דמקמי הא, דאי נקטיה בסודרא נפיק ביה ידי חובתו, דלקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה. הני מילי כגון סודר דהוא דרך כבוד אבל לקיחה ככלי דהוא דרך צוין לא. אמר רב הונא אמר רב, היה ר' יוסי, עולת העוף שנמצאת בין אנפיים, פ"י שנמצאת מלוקח בין אנפיים, וכסבור שהחטאת העוף היא, ואכלה פטור. גבי לולב טעה בדבר מצוה ומכל מקום עשה מצוה, אבל אכל העוף דלא עשה מצוה, כי אכילת העולה אינה מצוה, לייחייב, קמ"ל דפטור. ואותיבא על ר' הונא, ר' יוסי אומר השוטף את התמיד שאינו מבוקר נהלכתו מן המומין בשבת חייב חטאת כו'. ונהו ר' יוסי טעה בדבר מצוה מהייב, ומשיר בו מההיא דהא אוקמה כגון שהוציא מלשכת הטלחין שאין מבוקרין, לפיכך חייב מתנ"י מקבלת אשה מיד צנה ובעלה, ומהו דסימא, אכלה בשבת. כיומרא אפי' חייבא שניה בת נטיילת לולב,

לולב הגזול פרק שלישי סוכה
 תורה אור השלם
 1. תורה צוה לנו משה מורה קהלת יעקב:
 דברים לג ד
 גליון הש"ס
 תוס' ד"ה אמר אב"י וכו' אינו צריכות כוונה. עין לעיל דף לט ע"פ חוס' ד"ה עזר:
 מוסף רש"י
 ומחזיריה למים בשבת. שהיו שרין האגודה בשבת כדי שלא יעשו (ע"פ חוס'). הדרך עלך לולב הגזול
 רבינו חננאל
 לא שנו שפטור אלא שלא יא צו קודם, שנמצא מוטיאו עשירי לצאת בו, ולפיכך פטור. אבל יא צו בו חייב חטאת. ואוקמה אב"י כשהפך הלולב בשמאל ואתרוג בתימן. ורבא אמר כשהוציא ככלי, דכי האי גונא לא נפק ביה בהבחתו, כי דרך צוין הוא. והא דאמר רבא בשמעתא דמקמי הא, דאי נקטיה בסודרא נפיק ביה ידי חובתו, דלקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה. הני מילי כגון סודר דהוא דרך כבוד אבל לקיחה ככלי דהוא דרך צוין לא. אמר רב הונא אמר רב, היה ר' יוסי, עולת העוף שנמצאת בין אנפיים, פ"י שנמצאת מלוקח בין אנפיים, וכסבור שהחטאת העוף היא, ואכלה פטור. גבי לולב טעה בדבר מצוה ומכל מקום עשה מצוה, אבל אכל העוף דלא עשה מצוה, כי אכילת העולה אינה מצוה, לייחייב, קמ"ל דפטור. ואותיבא על ר' הונא, ר' יוסי אומר השוטף את התמיד שאינו מבוקר נהלכתו מן המומין בשבת חייב חטאת כו'. ונהו ר' יוסי טעה בדבר מצוה מהייב, ומשיר בו מההיא דהא אוקמה כגון שהוציא מלשכת הטלחין שאין מבוקרין, לפיכך חייב מתנ"י מקבלת אשה מיד צנה ובעלה, ומהו דסימא, אכלה בשבת. כיומרא אפי' חייבא שניה בת נטיילת לולב,

לולב הגזול פרק שלישי סוכה
 תורה אור השלם
 1. תורה צוה לנו משה מורה קהלת יעקב:
 דברים לג ד
 גליון הש"ס
 תוס' ד"ה אמר אב"י וכו' אינו צריכות כוונה. עין לעיל דף לט ע"פ חוס' ד"ה עזר:
 מוסף רש"י
 ומחזיריה למים בשבת. שהיו שרין האגודה בשבת כדי שלא יעשו (ע"פ חוס'). הדרך עלך לולב הגזול
 רבינו חננאל
 לא שנו שפטור אלא שלא יא צו קודם, שנמצא מוטיאו עשירי לצאת בו, ולפיכך פטור. אבל יא צו בו חייב חטאת. ואוקמה אב"י כשהפך הלולב בשמאל ואתרוג בתימן. ורבא אמר כשהוציא ככלי, דכי האי גונא לא נפק ביה בהבחתו, כי דרך צוין הוא. והא דאמר רבא בשמעתא דמקמי הא, דאי נקטיה בסודרא נפיק ביה ידי חובתו, דלקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה. הני מילי כגון סודר דהוא דרך כבוד אבל לקיחה ככלי דהוא דרך צוין לא. אמר רב הונא אמר רב, היה ר' יוסי, עולת העוף שנמצאת בין אנפיים, פ"י שנמצאת מלוקח בין אנפיים, וכסבור שהחטאת העוף היא, ואכלה פטור. גבי לולב טעה בדבר מצוה ומכל מקום עשה מצוה, אבל אכל העוף דלא עשה מצוה, כי אכילת העולה אינה מצוה, לייחייב, קמ"ל דפטור. ואותיבא על ר' הונא, ר' יוסי אומר השוטף את התמיד שאינו מבוקר נהלכתו מן המומין בשבת חייב חטאת כו'. ונהו ר' יוסי טעה בדבר מצוה מהייב, ומשיר בו מההיא דהא אוקמה כגון שהוציא מלשכת הטלחין שאין מבוקרין, לפיכך חייב מתנ"י מקבלת אשה מיד צנה ובעלה, ומהו דסימא, אכלה בשבת. כיומרא אפי' חייבא שניה בת נטיילת לולב,

לולב הגזול פרק שלישי סוכה
 תורה אור השלם
 1. תורה צוה לנו משה מורה קהלת יעקב:
 דברים לג ד
 גליון הש"ס
 תוס' ד"ה אמר אב"י וכו' אינו צריכות כוונה. עין לעיל דף לט ע"פ חוס' ד"ה עזר:
 מוסף רש"י
 ומחזיריה למים בשבת. שהיו שרין האגודה בשבת כדי שלא יעשו (ע"פ חוס'). הדרך עלך לולב הגזול
 רבינו חננאל
 לא שנו שפטור אלא שלא יא צו קודם, שנמצא מוטיאו עשירי לצאת בו, ולפיכך פטור. אבל יא צו בו חייב חטאת. ואוקמה אב"י כשהפך הלולב בשמאל ואתרוג בתימן. ורבא אמר כשהוציא ככלי, דכי האי גונא לא נפק ביה בהבחתו, כי דרך צוין הוא. והא דאמר רבא בשמעתא דמקמי הא, דאי נקטיה בסודרא נפיק ביה ידי חובתו, דלקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה. הני מילי כגון סודר דהוא דרך כבוד אבל לקיחה ככלי דהוא דרך צוין לא. אמר רב הונא אמר רב, היה ר' יוסי, עולת העוף שנמצאת בין אנפיים, פ"י שנמצאת מלוקח בין אנפיים, וכסבור שהחטאת העוף היא, ואכלה פטור. גבי לולב טעה בדבר מצוה ומכל מקום עשה מצוה, אבל אכל העוף דלא עשה מצוה, כי אכילת העולה אינה מצוה, לייחייב, קמ"ל דפטור. ואותיבא על ר' הונא, ר' יוסי אומר השוטף את התמיד שאינו מבוקר נהלכתו מן המומין בשבת חייב חטאת כו'. ונהו ר' יוסי טעה בדבר מצוה מהייב, ומשיר בו מההיא דהא אוקמה כגון שהוציא מלשכת הטלחין שאין מבוקרין, לפיכך חייב מתנ"י מקבלת אשה מיד צנה ובעלה, ומהו דסימא, אכלה בשבת. כיומרא אפי' חייבא שניה בת נטיילת לולב,

לולב הגזול פרק שלישי סוכה
 תורה אור השלם
 1. תורה צוה לנו משה מורה קהלת יעקב:
 דברים לג ד
 גליון הש"ס
 תוס' ד"ה אמר אב"י וכו' אינו צריכות כוונה. עין לעיל דף לט ע"פ חוס' ד"ה עזר:
 מוסף רש"י
 ומחזיריה למים בשבת. שהיו שרין האגודה בשבת כדי שלא יעשו (ע"פ חוס'). הדרך עלך לולב הגזול
 רבינו חננאל
 לא שנו שפטור אלא שלא יא צו קודם, שנמצא מוטיאו עשירי לצאת בו, ולפיכך פטור. אבל יא צו בו חייב חטאת. ואוקמה אב"י כשהפך הלולב בשמאל ואתרוג בתימן. ורבא אמר כשהוציא ככלי, דכי האי גונא לא נפק ביה בהבחתו, כי דרך צוין הוא. והא דאמר רבא בשמעתא דמקמי הא, דאי נקטיה בסודרא נפיק ביה ידי חובתו, דלקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה. הני מילי כגון סודר דהוא דרך כבוד אבל לקיחה ככלי דהוא דרך צוין לא. אמר רב הונא אמר רב, היה ר' יוסי, עולת העוף שנמצאת בין אנפיים, פ"י שנמצאת מלוקח בין אנפיים, וכסבור שהחטאת העוף היא, ואכלה פטור. גבי לולב טעה בדבר מצוה ומכל מקום עשה מצוה, אבל אכל העוף דלא עשה מצוה, כי אכילת העולה אינה מצוה, לייחייב, קמ"ל דפטור. ואותיבא על ר' הונא, ר' יוסי אומר השוטף את התמיד שאינו מבוקר נהלכתו מן המומין בשבת חייב חטאת כו'. ונהו ר' יוסי טעה בדבר מצוה מהייב, ומשיר בו מההיא דהא אוקמה כגון שהוציא מלשכת הטלחין שאין מבוקרין, לפיכך חייב מתנ"י מקבלת אשה מיד צנה ובעלה, ומהו דסימא, אכלה בשבת. כיומרא אפי' חייבא שניה בת נטיילת לולב,

לולב הגזול פרק שלישי סוכה
 תורה אור השלם
 1. תורה צוה לנו משה מורה קהלת יעקב:
 דברים לג ד
 גליון הש"ס
 תוס' ד"ה אמר אב"י וכו' אינו צריכות כוונה. עין לעיל דף לט ע"פ חוס' ד"ה עזר:
 מוסף רש"י
 ומחזיריה למים בשבת. שהיו שרין האגודה בשבת כדי שלא יעשו (ע"פ חוס'). הדרך עלך לולב הגזול
 רבינו חננאל
 לא שנו שפטור אלא שלא יא צו קודם, שנמצא מוטיאו עשירי לצאת בו, ולפיכך פטור. אבל יא צו בו חייב חטאת. ואוקמה אב"י כשהפך הלולב בשמאל ואתרוג בתימן. ורבא אמר כשהוציא ככלי, דכי האי גונא לא נפק ביה בהבחתו, כי דרך צוין הוא. והא דאמר רבא בשמעתא דמקמי הא, דאי נקטיה בסודרא נפיק ביה ידי חובתו, דלקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה. הני מילי כגון סודר דהוא דרך כבוד אבל לקיחה ככלי דהוא דרך צוין לא. אמר רב הונא אמר רב, היה ר' יוסי, עולת העוף שנמצאת בין אנפיים, פ"י שנמצאת מלוקח בין אנפיים, וכסבור שהחטאת העוף היא, ואכלה פטור. גבי לולב טעה בדבר מצוה ומכל מקום עשה מצוה, אבל אכל העוף דלא עשה מצוה, כי אכילת העולה אינה מצוה, לייחייב, קמ"ל דפטור. ואותיבא על ר' הונא, ר' יוסי אומר השוטף את התמיד שאינו מבוקר נהלכתו מן המומין בשבת חייב חטאת כו'. ונהו ר' יוסי טעה בדבר מצוה מהייב, ומשיר בו מההיא דהא אוקמה כגון שהוציא מלשכת הטלחין שאין מבוקרין, לפיכך חייב מתנ"י מקבלת אשה מיד צנה ובעלה, ומהו דסימא, אכלה בשבת. כיומרא אפי' חייבא שניה בת נטיילת לולב,

לולב הגזול פרק שלישי סוכה
 תורה אור השלם
 1. תורה צוה לנו משה מורה קהלת יעקב:
 דברים לג ד
 גליון הש"ס
 תוס' ד"ה אמר אב"י וכו' אינו צריכות כוונה. עין לעיל דף לט ע"פ חוס' ד"ה עזר:
 מוסף רש"י
 ומחזיריה למים בשבת. שהיו שרין האגודה בשבת כדי שלא יעשו (ע"פ חוס'). הדרך עלך לולב הגזול
 רבינו חננאל
 לא שנו שפטור אלא שלא יא צו קודם, שנמצא מוטיאו עשירי לצאת בו, ולפיכך פטור. אבל יא צו בו חייב חטאת. ואוקמה אב"י כשהפך הלולב בשמאל ואתרוג בתימן. ורבא אמר כשהוציא ככלי, דכי האי גונא לא נפק ביה בהבחתו, כי דרך צוין הוא. והא דאמר רבא בשמעתא דמקמי הא, דאי נקטיה בסודרא נפיק ביה ידי חובתו, דלקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה. הני מילי כגון סודר דהוא דרך כבוד אבל לקיחה ככלי דהוא דרך צוין לא. אמר רב הונא אמר רב, היה ר' יוסי, עולת העוף שנמצאת בין אנפיים, פ"י שנמצאת מלוקח בין אנפיים, וכסבור שהחטאת העוף היא, ואכלה פטור. גבי לולב טעה בדבר מצוה ומכל מקום עשה מצוה, אבל אכל העוף דלא עשה מצוה, כי אכילת העולה אינה מצוה, לייחייב, קמ"ל דפטור. ואותיבא על ר' הונא, ר' יוסי אומר השוטף את התמיד שאינו מבוקר נהלכתו מן המומין בשבת חייב חטאת כו'. ונהו ר' יוסי טעה בדבר מצוה מהייב, ומשיר בו מההיא דהא אוקמה כגון שהוציא מלשכת הטלחין שאין מבוקרין, לפיכך חייב מתנ"י מקבלת אשה מיד צנה ובעלה, ומהו דסימא, אכלה בשבת. כיומרא אפי' חייבא שניה בת נטיילת לולב,

לולב הגזול פרק שלישי סוכה
 תורה אור השלם
 1. תורה צוה לנו משה מורה קהלת יעקב:
 דברים לג ד
 גליון הש"ס
 תוס' ד"ה אמר אב"י וכו' אינו צריכות כוונה. עין לעיל דף לט ע"פ חוס' ד"ה עזר:
 מוסף רש"י
 ומחזיריה למים בשבת. שהיו שרין האגודה בשבת כדי שלא יעשו (ע"פ חוס'). הדרך עלך לולב הגזול
 רבינו חננאל
 לא שנו שפטור אלא שלא יא צו קודם, שנמצא מוטיאו עשירי לצאת בו, ולפיכך פטור. אבל יא צו בו חייב חטאת. ואוקמה אב"י כשהפך הלולב בשמאל ואתרוג בתימן. ורבא אמר כשהוציא ככלי, דכי האי גונא לא נפק ביה בהבחתו, כי דרך צוין הוא. והא דאמר רבא בשמעתא דמקמי הא, דאי נקטיה בסודרא נפיק ביה ידי חובתו, דלקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה. הני מילי כגון סודר דהוא דרך כבוד אבל לקיחה ככלי דהוא דרך צוין לא. אמר רב הונא אמר רב, היה ר' יוסי, עולת העוף שנמצאת בין אנפיים, פ"י שנמצאת מלוקח בין אנפיים, וכסבור שהחטאת העוף היא, ואכלה פטור. גבי לולב טעה בדבר מצוה ומכל מקום עשה מצוה, אבל אכל העוף דלא עשה מצוה, כי אכילת העולה אינה מצוה, לייחייב, קמ"ל דפטור. ואותיבא על ר' הונא, ר' יוסי אומר השוטף את התמיד שאינו מבוקר נהלכתו מן המומין בשבת חייב חטאת כו'. ונהו ר' יוסי טעה בדבר מצוה מהייב, ומשיר בו מההיא דהא אוקמה כגון שהוציא מלשכת הטלחין שאין מבוקרין, לפיכך חייב מתנ"י מקבלת אשה מיד צנה ובעלה, ומהו דסימא, אכלה בשבת. כיומרא אפי' חייבא שניה בת נטיילת לולב,

לולב הגזול פרק שלישי סוכה
 תורה אור השלם
 1. תורה צוה לנו משה מורה קהלת יעקב:
 דברים לג ד
 גליון הש"ס
 תוס' ד"ה אמר אב"י וכו' אינו צריכות כוונה. עין לעיל דף לט ע"פ חוס' ד"ה עזר:
 מוסף רש"י
 ומחזיריה למים בשבת. שהיו שרין האגודה בשבת כדי שלא יעשו (ע"פ חוס'). הדרך עלך לולב הגזול
 רבינו חננאל
 לא שנו שפטור אלא שלא יא צו קודם, שנמצא מוטיאו עשירי לצאת בו, ולפיכך פטור. אבל יא צו בו חייב חטאת. ואוקמה אב"י כשהפך הלולב בשמאל ואתרוג בתימן. ורבא אמר כשהוציא ככלי, דכי האי גונא לא נפק ביה בהבחתו, כי דרך צוין הוא. והא דאמר רבא בשמעתא דמקמי הא, דאי נקטיה בסודרא נפיק ביה ידי חובתו, דלקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה. הני מילי כגון סודר דהוא דרך כבוד אבל לקיחה ככלי דהוא דרך צוין לא. אמר רב הונא אמר רב, היה ר' יוסי, עולת העוף שנמצאת בין אנפיים, פ"י שנמצאת מלוקח בין אנפיים, וכסבור שהחטאת העוף היא, ואכלה פטור. גבי לולב טעה בדבר מצוה ומכל מקום עשה מצוה, אבל אכל העוף דלא עשה מצוה, כי אכילת העולה אינה מצוה, לייחייב, קמ"ל דפטור. ואותיבא על ר' הונא, ר' יוסי אומר השוטף את התמיד שאינו מבוקר נהלכתו